

— Ами колико продаде?

И азъ сказахъ: „Седмьстотинь“.

— Ами още не продаде ли?

Ази рекохъ: „Не знамъ, токмо толкова зная“.

— Не знаишь ли пезвенкъ!¹⁾

И той чась повеле, та мя фарлиха сась очи на землята. И сѣднаха троица на мене и наченаха да мя биятъ по боси нозѣ. Сохрани²⁾ Боже, бостанджийское биение немилостивное!... Бияха ме и думаха ми:

— Скажи, колко овци продаде?

И азъ, като неможáхъ вече да терпѣ — пристѣче ми ся сердце отъ болестъ — рекохъ:

— Отпустите мя да скáжа.

И остáвиша ме.

— Скажи, рече.

— Зная, рекохъ, како продаде касапъ-баши на двоица джелепи още овци, ала колко овци и по колко ги продаде, не знамъ.

Тогива викна: „Скоро идете убѣсете того пезвенка!“

Повлекоха ме бостанджии да мя убѣсятъ. Азъ ся тегля камто бостанджии, а они мя теглятъ на вонь. Раздраха ми дрѣхите. Забравихъ и биение и болестъ! И той чась паднаха някои аги, що бѣха при него, и измолиха ме отъ обѣшение³⁾. И положиша насъ у желѣзнии вериги при другии затворници, що имаше до двадесять и пять: турци, христиани, цигани — ала повече арнаути, що бѣха побѣгнали отъ ордиата⁴⁾, като я развали московица на Мачинь. И хаджи Власиа биха, ала по-мало. И на всякий день набиваше на коли отъ ония арнаути предъ очи наши. И приходяха при насъ и устрашаваха насъ, како хочеть и насъ на коли да набиятъ. И послѣ положихме онии агашари⁵⁾ и измолиха насъ слѣдъ пять дни⁶⁾, и отдадохме глоба хиляда и петьстотинь гроша⁷⁾. Отпусти насъ; ала овчерете не отпусти и рече: „Коги пойда на Андрианополе, тогива ги отпуштамъ“. Ала докле да пойде на Андрианополи онъ, прииде му манзилия⁸⁾. И останаха они овчари наши селяни у затворка.

¹⁾ Сводникъ. ²⁾ Пази. ³⁾ Обѣсване. ⁴⁾ При Мачинъ, дето великиятъ везиръ се готвѣлъ да нападне. ⁵⁾ По-малки аги. ⁶⁾ После тѣ поставили онѣзи аги, що били го отѣрвали отъ обѣсване, да ги измолятъ. ⁷⁾ 3000 лева. ⁸⁾ Отстранение отъ длъжность.